

Autoria en disputa: què queda de l'autor en la cultura digital

Published by [Interacció](#) [1] on 15/05/2019 - 11:45 | Last modification: 27/03/2026 - 10:56

La cultura digital no només transforma la producció i la difusió cultural. Desplaça una idea central del sistema cultural modern: l'autoria. El problema no és la seva desaparició, sinó la seva reconfiguració en un entorn on crear, copiar i redistribuir formen part del mateix gest.

L'article sobre cultura digital i autoria parteix d'una constatació clara: Internet s'ha convertit en la principal infraestructura de circulació cultural, alterant de manera profunda els mecanismes tradicionals de producció i difusió. Aquest canvi no és només tecnològic. Impacta directament en la noció d'autoria, que deixa de funcionar amb els mateixos paràmetres que en el sistema analògic.

En l'entorn digital, la creació ja no es pot entendre com un acte individual i tancat. Les obres circulen, es reinterpreten, es remixen i es transformen de manera constant. La distinció entre autor i usuari es difumina. Produir i consumir esdevenen pràctiques interconnectades. Aquest desplaçament posa en crisi la idea clàssica d'autor com a origen únic i identificable de l'obra.

Això no implica la desaparició de l'autoria, sinó la seva tensió. D'una banda, el sistema jurídic continua fonamentant-se en la protecció dels drets d'autor, amb una lògica basada en la identificació clara del creador i en el control sobre l'obra. De l'altra, les pràctiques culturals digitals funcionen amb lògiques de circulació oberta, apropiació i reutilització. Aquesta coexistència genera conflictes constants entre ús i propietat, entre accés i control.

Aquesta transformació no és marginal. Forma part d'un canvi més ampli en la cultura digital, on els individus no només accedeixen a continguts, sinó que participen activament en la seva creació i difusió. Aquesta participació amplia les possibilitats creatives, però també desestabilitza els marcs normatius existents.

Un dels punts més rellevants és que la qüestió de l'autoria no es pot reduir a un debat legal. Té una dimensió cultural i política. Qui és reconegut com a autor? Qui pot capitalitzar la circulació de continguts? Qui queda invisible en aquests processos col·laboratius? La cultura digital amplia les veus, però no necessàriament redistribueix el reconeixement o el valor.

En aquest sentit, el discurs sobre la “democratització” de la cultura digital requereix matisos. És cert que les barreres d'entrada són més baixes i que més persones poden produir i difondre continguts. També és cert que les plataformes que estructuren aquesta circulació concentren poder i condicionen la visibilitat de les obres. L'autoria es fragmenta en la pràctica, però es recentralitza en els sistemes de distribució.

Llegit des de la política cultural, volem obrir una pregunta que sovint queda fora del debat: com es governa l'autoria en un entorn on la creació és col·lectiva, distribuïda i contínua. No es tracta només de protegir drets, sinó

d'entendre quines formes de creació es volen reconèixer i sostenir.

Perquè el que està en joc no és només la figura de l'autor. És el model cultural que es construeix quan crear deixa de ser un acte puntual i passa a ser un procés compartit, obert i permanent.

Referència

Acción Cultural Española. (2019). [Anuario AC/E de cultura digital 2019](#) [2] www.accioncultural.es [3]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: cultura digital

Tags: drets culturals

Tags: innovació cultural

Tags: pensament cultural

- [4]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2019/cultura-digital>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/anuario-2019-pdf.pdf>

[3] <https://www.accioncultural.es/es/ebook-anuario-2019>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/7971>